

Toldfrihed for Melassefoder, at tage under Overvejelse at give Sukkerfabrikkerne nogen Erstatning for det Tab, de derved ville komme til at lide.

N. I. Jensen: Der kan naturligvis ikke være noget i Vejen for, at man kan gennemføre en stykkevis Reform af Lovgivingen ogsaa paa dette Omraade, men det maa dog let indses, at dersom vi skulle til at lovgive stykkevis angaaende dette Spørgsmaal, kan det let blive en saa omfattende, stykkevis Reform, at det i høj Grad bliver betænkeligt. Dersom man nu her kunde være enig om alt, hvad der bliver foreslaaet, var det jo sin Sag, saa kunde man jo prøve paa, hvorvidt det virkelig kunde gøres, men vi se, at allerede i dette Forslag møder Punkt 4 ikke saa ringe Modstand fra enkelte Sider, og saaledes vil det vel ogsaa gaa ved enhver Lejlighed, naar der bliver stillet Forslag om en stykkevis Reform af vor Toldlov; saa vil en have Sympati for Reformen paa et Felt og en anden paa et andet. Derfor tror jeg, at det i det hele er noget vanskeligt at gaa til en Toldreform ad den Vej. Man skulde ogsaa synes, at det maatte ligge for snarest muligt at komme til en Forhandling paa ny om dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at saaledes som det nu lyder heroppe fra, kan det vel hælde, at vi kunne blive aldeles overraskede for Eftertiden med Hensyn til den Stilling, som det høje Lands ting vil indtage over for Reformforslag, som komme herfra. Der synes jo at være Forandring i Luften, man gaar i en helt anden Retning end tidligere, og det kan ikke vides, hvor Grænsen er, og maaske blive vi ogsaa paa dette Omraade overraskede, saaledes at man kan faa de Krav, der have været stillede i en Aarrække, gennemførte, og endnu meget mere, saa det synes, at denne Situation ikke frister stærkt til at komme ind paa en stykkevis Reform paa dette Omraade.

Dersom vi imidlertid skulle gaa dertil, saa forekommer det mig, at Forslagsstillerne skulde være gaaede noget videre; hvorfor saa ikke gaa til at afskaffe Salttolden helt og holdent? Den er jo aldeles urimelig høj, og hvorfor saa ikke gaa med til den Sats, der forelaa i Forslaget fra 1896—97, og hver Gang Toldlovsforslaget har forladt dette Ting? Da lød Forslaget paa $\frac{1}{10}$ Øre for raffineret Salt, og det andet var frit. Nu gaar man jo her blot til at begrænse Toldfriheden til at gælde for Fiskerne i deres Næring, men ellers bliver det staaende ved det gamle. Og

ligeledes om det andet Punkt, Tolden paa saltet Fisk, var det i det sidste Forslag bestemt, at den skulde ophæves. Naar vi skulle have en stykkevis Reform, hvorfor saa ikke reformere helt ud i Stedet for at inklade os paa dette Pilleri; det vil jo aldrig faa Ende. Naar vi hæve Tolden paa de to Punkter her, paa Salt og paa saltet Fisk, saa ere vi færdige med den Historie, men ellers kommer det igen ad Aare. Jeg vil altsaa anbefale Forslagsstillerne, at dersom de endelig ville have en Reform paa dette Omraade, saa at gøre Skridtet fuldt ud, saa at vi kunne blive færdige. Hvad her er foreslaaet med Hensyn til Østers, er jo i Overensstemmelse med det Forslag, som sidst var stillet om en Toldreform fra Folketingets Side. Det sidste Punkt volder jo, som det fremgaar af forskellige Udtalelser her, den største Vanskelighed, og hvorledes Forslagsstillerne ville kunne blive enige paa dette Punkt, vil jo blive taget under særlig Overvejelse, men at det vil medføre Vanskeligheder, kan man jo nok forstaa efter de faldne Udtalelser. Jeg maa altsaa, for saa vidt der bliver Enighed i det Udvalg, der vel vil blive nedsat om at gaa til en Reform paa dette Omraade, anbefale, at vi tage Skridtet fuldt ud og søge i det mindste at blive færdige med disse Poster, men at man ikke reformerer saaledes, at man maaske til næste Aar kommer med Forslag, der gaa videre.

Finansministeren (Scharling): Der kan naturligvis altid rejses Indsigelse mod en stykkevis Reform paa Toldomraadet. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind her paa, thi det forekommer mig, at det foreliggende Forslag dog maaske ikke kan siges fuldt ud at være, hvad man forstaaer ved en stykkevis Reform, idet det jo ikke gaar ud paa en Forandring af Tariffen, men kun paa at give nærmere Bestemmelser om dens Anvendelse i visse bestemte Tilfælde. Jeg kan ikke andet end give de ærede Forslagsstillere Ret i, at i og for sig er det lidet heldigt, at Salt til Anvendelse i Fiskeriets Interesse skal beskattes, og at det vanskeliggøres for Fiskerne om Bord paa Skib at salte den Fisk, som de fange. For saa vidt har jeg fuld Sympati med Forslagets Bestemmelser i saa Henseende. Men jeg maa dog over for den ærede Ordfører bemærke, at det ikke forholder sig fuldt rigtigt, naar han siger, at Gennemførelsen af disse Bestemmelser ikke vil medføre Tab for Statskassen, thi faktisk er Forholdet jo det, at der nu